

fuldgyldigt Udtryk i Kommissionsbetænkningen af 1921.

Jeg vil heroverfor tillade mig at udtale, at jeg, og med mig hele Udenrigsministeriet, fuldt ud kan tiltræde denne Grundopfattelse. Ingen Reform kan imidlertid gennemføres paa en bestemt Dato. Dette gælder enhver Institution og da ganske særlig en Statsinstitution som Udenrigsministeriet, for hvis Vedkommende saa mangeartede Hensyn spiller ind. Jeg kan imidlertid sige, at efter min Overbevisning er den Reform, der tilsigtedes ved Ordningen af 1921, allerede nu udført saa vidt, som det paa nogen Maade kunde forudses, og at der fra Embedsmændenes Side vises den største Iver og Interesse for at virke netop i den Retning, som Kommissionsbetænkningen af 1921 peger hen paa. Ved Samtaler med ledende Personer indenfor Erhvervskredse, altsaa indenfor netop de Kredse, hvis Interesser Udenrigsministeriet i særlig Grad bør varetage, har jeg ogsaa faaet det Indtryk, at de var tilfredse med Udenrigsministeriets Arbejde og med dets Embedsmænd. Jeg kan i den Henseende henvise til, at det var med Erhvervenes fulde Tilslutning, at jeg foreslog, at Oplysningsbureauet for Erhvervene skulde nedlægges som særlig Afdeling og lægges ind under den politisk-handelspolitiske Afdeling eller, som den nu skal kaldes: den økonomisk-politiske Afdeling, hvis Chef jo som bekendt er Jurist, ligesom det var med Erhvervenes fulde Tilslutning, at jeg foreslog at nedlægge Erhvervsraadet, da de alle foretrak at forhandle direkte med Ministeriet uden noget Mellemed.

I den Henseende har Udvalget ogsaa gjort sine Erfaringer, idet Udvalget jo tænkte paa at bibeholde Erhvervsraadet i en noget ændret Skikkelse, men Erhvervenes Formænd, som var sammenkaldt til et Møde, udtalte alle med Undtagelse af Formanden for Dansk Fiskeriforening, at de fraraadede Opretholdelsen af Erhvervsraadet; man ønskede ikke noget Omsvøbsdepartement, men ønskede netop at træde i direkte Forbindelse med Ministeriet. Det vidner jo om, at Erhvervene i hvert Fald ikke er utilfredse, for at bruge et mildt Udtryk, med Udenrigsministeriets Virke-maade og dets Mænd.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at

fremhæve, at jeg med Glæde har lagt Mærke til den Udtalelse i Udvalgets Betænkning, der siger, at Forbindelsen mellem Politik og Økonomi behersker Nutidens Udvikling. Dette er i fuld Overensstemmelse med min egen Opfattelse, som jeg i sin Tid gjorde gældende under Forhandlingerne om Loven om Udenrigstjenesten af 1921, og som jeg havde Anledning til at gentage under de nu stedfundne Forhandlinger. Denne Opfattelse har netop dikteret min afgjorte Modstand imod en Tendens hos enkelte Medlemmer af Udvalget til at foretage en saadan Ændring i Ministeriets Struktur, der vilde medføre, at Kendskabet til og Behandlingen af politiske Sager undrages den Afdeling, der beskæftiger sig med økonomiske Sager.

Jeg ser her naturligvis bort fra saadanne teoretisk-politiske Sager, som ikke har nogen Forbindelse med eller Indflydelse paa de økonomisk-politiske Sager. Denne specielle Kategori, altsaa Sager af teoretisk Karakter, har jeg ikke alene intet imod at overføre til den tidligere Retsafdeling eller, som den nu kaldes, den politisk-juridiske Afdeling, men det har ogsaa hele Tiden været min Hensigt at træffe Foranstaltninger i saa Henseende, og jeg havde allerede forinden Lovforslagets Fremsættelse for Rigsdagen givet Ordre til at foretage de fornødne Forarbejder til en saadan Omlægning. Denne Omlægning vilde, forudsaa jeg, ogsaa være paakrævet for ikke med Hensyn til Stofmængden at skabe et ulige Forhold mellem de to Afdelinger, naar Oplysningsbureauet blev henlagt til den tidligere politisk-handelspolitiske Afdeling. Omlægnin-gerne vilde jeg herigennem have gennemført ad administrativ Vej, og jeg vilde have været fuldt berettiget til at iværksætte dem paa denne Maade. I Virkeligheden falder Ministeriets allerede den Gang nærede Plan sammen med det nu af Udvalget foreslaaede.

I Betænkningen fremhæves det, at man maa være enig med Administrationskommissionen i, at det ikke bør være Udenrigsministeriets Opgave i stigende Grad at indrette sig som Fagministerium. En saadan Tendens gør sig imidlertid heller ikke gældende i Udenrigsministeriet. Jeg er fuldstændig klar over, at det til Grund